



# DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

---

DLPM 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 36

## Presidència de l'Honorable Sr. Antoni Pastor i Cabrer

Sessió celebrada dia 23 de març del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

### SUMARI

#### PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 441/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a investigació contra instituts d'Eivissa. (**Decaiguda**). 534
- 2) **RGE núm. 538/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Bosch i Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nova escola pública a Alaior (Menorca). 534
- 3) **RGE núm. 539/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Bosch i Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nova escoleta a Migjorn Gran (Menorca). 536
- 4) **RGE núm. 1049/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a concertació de places de batxiller. 537
- 5) **RGE núm. 1050/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a adequada utilització dels fons públics. 539

---

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui i

---

en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Muy buenas tardes, Sr. Presidente. Francisco Molina sustituye a Carolina Torres.

*Gràcies.*

EL SR. PRESIDENT:

Passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix en les preguntes RGE núm. 441, 538, 539, 1049 i 1050/06. Assisteix l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura, Sr. Francesc Fiol i Amengual.

**1) Pregunta RGE núm. 441/06, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a investigació contra instituts d'Eivissa.**

La primera pregunta, en absència per motius de salut de la diputada que l'ha de formular, decau.

**2) Pregunta RGE núm. 538/06, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Bosch i Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nova escola pública a Alaior (Menorca).**

La pregunta número 2 és la RGE núm. 538/06, relativa a nova escola pública a Alaior, Menorca. Té la paraula l'Hble. Sr. Andreu Bosch per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller, per comparèixer. Devers mitjan juliol l'Ajuntament d'Alaior de Menorca va presentar una sol·licitud per construir una nova escola a Cala en Busquets; el març de l'any següent es fa la cessió de 6.000 metres quadrats i es presenten els plànols de la infraestructura i és al pressupost del 2005 que hi ha una partida pressupostària d'1.781.000 euros per a la construcció d'aquesta escola. L'abril del 2005 la conselleria presenta l'avantprojecte i no és fins ara, darrerament, que s'ha anunciat que el juny del 2006, d'aquest any, probablement s'iniciaran les obres.

L'escola sembla ser que havia d'estar enllestida per al curs 2006-2007, però sembla que en la situació actual no serà possible amb els perjudicis que açò comporta, ja que fins i tot en aquest curs s'han hagut d'habilitar tres aules prefabricades en què, evidentment, la qualitat de l'ensenyança no és la mateixa.

La pregunta, per tant, donat el temps transcorregut i tots els avatars que han succeït, és si podria explicar el Sr. Conseller a què és deguda aquesta demora en la construcció de la nova escola pública d'Alaior a Cala en Busquets.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contestar la pregunta té la paraula el conseller per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA  
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament aquest centre està sofrint una demora que naturalment lamentam, però no voldria que fos presentat com ha estat presentat, per cert, als mitjans de comunicació de Menorca, com una demora deguda unilateralment a l'IBISEC o a la Conselleria d'Educació. Jo he de desmentir aquestes consideracions que s'han fet en algun moment. Jo he mantengut bastants reunions amb l'anterior alcalde i amb l'alcalde actual d'Alaior, i una molt recentment, fins i tot. I, clar, el problema és que allò que ens ha ensenyat l'experiència és que per acceptar un solar s'ha d'haver produït la urbanització d'aquest solar, i la urbanització d'aquest solar significa que hi ha hagut una projecció municipal que ha estat aprovada i llavors el consell insular també l'ha aprovada i es pot produir la urbanització.

Mentre això no es produeixi realment és impossible executar una obra, i alguna vegada que s'ha fet és un desastre; és un desastre perquè fins i tot s'ha arribat a donar el cas -l'anterior govern es va trobar amb aquesta situació-, en el cas d'Eivissa en concret, d'un centre escolar que estava acabat i no estava feta la urbanització i per tant no es podien canalitzar el gas, l'aigua i tal, i estava el centre enmig del camp sense poder-hi fer els accessos perquè l'urbanitzadora no havia executat ni tan sols el vial, ni l'electrificació, ni res. Situació absurda però que s'ha produït, desgraciadament, i que hem d'evitar que es produeixi.

Naturalment la demora en la urbanització d'una zona no és atribuïble a la Conselleria d'Educació, fins aquí hauríem arribat, i no vull dir que ho sigui exclusivament de l'ajuntament, perquè hi pot haver qüestions de particulars, negociacions, en fi, tota una sèrie -i del mateix consell insular- tot una sèrie de dificultats que ha costat molt que fossin vençudes. Jo vull dir que nosaltres en el moment que vàrem aprovar el projecte bàsic vàrem comanar el projecte d'execució, que està pràcticament acabat.

En aquests moments s'està a l'espera de tres coses: d'un estudi geotècnic i d'un càlcul d'estructures per ja tenir aprovat definitivament el plec d'execució, que a mi em sembla que tindrà un caràcter imminent, però ara la darrera dificultat que jo esper que sigui vençuda immediatament és la detecció d'unes edificacions de caràcter rústic en el solar on s'ha de construir aquesta escola. Per tant correrà per compte de l'ajuntament o dels propietaris, segons l'acord a què hagi arribat l'ajuntament per a l'adquisició d'aquest solar, la demolició d'aquestes estructures; naturalment no pot córrer per compte de l'IBISEC. Vostè sap que el sòl s'ha d'entregar lliure -naturalment- per poder-se construir el centre.

Hi ha hagut, per tant, una remissió. Jo ara veig la data de remissió d'aquesta carta i crec, sospit, parl de memòria, que amb posterioritat a la meua reunió amb l'alcalde d'Alaior però, bé, per pocs dies, a més. Aquesta carta va ser remesa dia 24 de febrer passat a l'IBISEC, perdó, a l'Ajuntament d'Alaior, i no hi ha hagut en aquest moment resposta. Tenc aquí unes fotografies d'aquestes edificacions que estan a la seva disposició per si les vol comprovar i que naturalment correspon a l'ajuntaments o als propietaris -jo no sé exactament quin

pacte té l'ajuntament, quin conveni té- esbucar-les. En el moment que es facin aquestes demolicions, que coincidirà aproximadament -esper- amb el fet de tenir el projecte d'execució, idè es podria licitar aquesta obra, i l'acord que tenim verbal amb l'ajuntament, amb l'alcalde, d'aquesta darrera reunió que li coment és que poguessin començar les obres abans de l'estiu, vàrem parlar concretament davant de Sant Joan, davant de Sant Joan poder haver licitat i poder haver adjudicat ja les obres i poder començar les obres abans que comenci l'estiu.

Per tant jo confii que si es venç aquest darrer obstacle que ha sorgit, que jo no coneixia i que he conegut quan preparàvem la resposta a aquesta pregunta, aquesta darrera dificultat no estava present a la reunió que vaig mantenir jo amb l'alcalde d'Alaior perquè, si no, l'hi hagués comentat, com és natural, i l'he coneguda ara o aquests dies mentre preparava aquestes respostes, fa que existeixi aquest petit entrebanc que jo crec que es vencerà sense més dificultat i això ens permetrà, com que ja tenim pràcticament llest, com li he dit, el projecte d'execució, licitar tot d'una que puguem per ja tenir abans del juny adjudicades i poder iniciar aquestes obres tan necessàries i tan justes, idè a primers de juny.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Diputat per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President. És cert que durant la realització de les obres o fins i tot abans poden sortir petits entrebancs com els que esmentava vostè d'aquestes edificacions amb caràcter rústic, i açò són problemes menors que es poden anar resolent amb bona voluntat i a mesura que van sorgint les qüestions.

En tot cas jo entenc que les queixes provenen, d'una banda, del retard en la realització del projecte, perquè si l'abril del 2005 ja es va presentar l'avantprojecte han estat prop de 10 mesos amb la realització del projecte bàsic, ja que no es va presentar a l'Ajuntament d'Alaior fins a principis de febrer, d'aquest mes de febrer, a sol·licitud de llicències d'obres, fins i tot després que hi va haver tota una sèrie de cartes i escrits de protesta donada aquesta demora. Aquest és un tema, per tant, la demora per part de la conselleria en la redacció del projecte.

I, d'altra banda, en relació a les obres d'infraestructura i al projecte d'urbanització és clar que açò és pot realitzar conjuntament quan es fan les obres, es pot fer simultàniament, les obres d'infraestructura més les obres d'execució del projecte. Aquestes obres d'infraestructura es van iniciar abans de l'estiu del 2005 i, per tant, si el projecte hagués estat realitzat en aquell moment les obres haurien pogut començar devers aquelles dates i, per tant, ens trobaríem que ara les obres estarien molt avançades i probablement es podria fer la previsió que per al curs 2006-2007 es pogués ja inaugurar aquesta escola, de manera que tota aquesta demora ha suposat gairebé un any de retard amb els problemes que ja té l'escola d'Alaior, l'escola pública actual d'Alaior, que com ja deia abans ha hagut de començar aquest curs escolar amb tres aules prefabricades.

Per tant entenem que sí que una part d'aquesta responsabilitat de la demora pertany a la conselleria i és una mica per açò que formulàvem aquesta pregunta i per, d'alguna manera, expressar la queixa per aquest retard.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica té la paraula el conseller per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Bé, jo crec que vostè no vol entendre el que jo li he explicat o, bé, no ho vol prendre en consideració. Com és natural està en el seu dret i jo no tenc res a dir.

Ja li he explicat quins són els problemes. Encara que s'hagués fet el projecte..., és vera que el projecte ha tengut dificultats de realització, però és igual; què és allò fonamental?, que el solar ni tan sols a dia d'avui no està a disposició per poder-hi construir, ni tan sols a dia d'avui; és que li estic dient que tenc aquí unes fotografies que demostren que en aquest solar hi ha unes construccions que no és responsabilitat de la Conselleria d'Educació haver d'esbucar. Per tant ni tan sols a dia d'avui, a dia d'avui, avui..., és que haurien de saber un poc les coses com són perquè jo, clar, comprenc que els ajuntaments també passen dificultats i és molt fàcil a vegades tirar balons fora i la culpa és de Palma. Però, vegem, avui l'Ajuntament d'Alaior està en condicions perquè el solar que ens ha de cedir per fer l'escolar estigui en disposició per demà començar a construir? No. Idè no en parlem pus.

És a dir, tots tenim intenció que abans de juny però no donem la culpa a la conselleria, que en pot tenir una part en el tràmit del projecte, però que no és res comparada amb la que tindrà l'ajuntament per no haver posat a disposició un solar en condicions, urbanitzat, sense que hi hagi construccions damunt. Nosaltres no correrem amb les despeses d'esbucar totes aquestes obres perquè no ens correspon, i ja ho hem notificat així a l'ajuntament, a més, perquè no ens correspon. Només ens faltaria que els solars que ens donen els ajuntaments estiguessin construïts i nosaltres haguéssim de córrer amb les despeses d'esbucar totes les obres que hi ha damunt.

I nosaltres d'aquest tema, a més, no haurà vist vostè cap roda de premsa del delegat de la conselleria a Menorca on explicàs això, ni unes declaracions meves en què digués: "L'Ajuntament d'Alaior...". El que volem és que s'esbuqui el més aviat millor i que es faci l'obra el més aviat millor, i l'escola -que és el que interessa a tothom- el més aviat millor. Però cregui'm que a vegades ens trobam amb una situació on és molt fàcil, i en aquest cas s'ha fet i a més no s'ha fet una, ni dues, ni tres vegades, s'ha fet reiteradament a la premsa de Menorca, dir "el retard de la conselleria", i "el retard de no sé què", i cregui'm que si hi ha hagut retard en la projecció hi ha hagut més retard en la disponibilitat que ha de fer l'ajuntament d'un solar urbanitzat, amb les condicions com a tal, de solar urbanitzat, amb les condicions legals exigibles, i a més ara,

com li dic, ens adonam que hi ha unes construccions en el solar que han de ser esbucades i no per compte de la conselleria.

Per tant compregui que tenim alguna preocupació respecte d'aquesta qüestió però pensam que és un tema menor, que és un tema bo de resoldre i que es compliran els terminis que hem acordat amb l'ajuntament i, per tant, que abans de Sant Joan podrem haver començat aquestes obres.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

**3) Pregunta RGE núm. 539/06, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Bosch i Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nova escoleseta a Migjorn Gran (Menorca).**

Per formular la pregunta RGE núm. 539/06, relativa a nova escola en Es Migjorn Gran, Menorca, té la paraula l'Hble. Sr. Andreu Bosch per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, l'Ajuntament des Migjorn Gran, de Menorca, està duent a terme un projecte de construcció d'una nova escoleseta de 0 a 3 anys en col·laboració amb el Consell Insular de Menorca per un cost de 320.000 euros. Aquesta escoleseta era una necessitat des de feia temps, posat l'increment de població d'aquest municipi, actualment 30 alumnes a un municipi petit, repetesc, de manera que fins i tot es va haver de desplaçar una part d'aquest grup al col·legi de primària Francesc d'Albranca. És una escoleseta de 345 metres quadrats i 3 aules i que està en el marc del mapa escolar de Menorca d'educació infantil.

Aquesta escoleseta no es havia pogut realitzar per manca de subvencions i per un escàs pressupost d'un municipi com es Migjorn. Ara ha estat possible gràcies a l'aportació d'un terç del pressupost per part del Consell Insular de Menorca. Paral·lelament es va demanar al Govern de les Illes Balears una subvenció per tal que pogués aportar també una tercera part de manera que aquesta escoleseta hagués estat construïda a terços: un terç per l'ajuntament, un terç pel consell i un terç pel Govern balear. Aquesta sol·licitud fins ara no ha tingut resposta i la pregunta va en el sentit de si pensa la Conselleria d'Educació subvencionar aquesta tercera part del projecte d'aquesta escoleseta des Migjorn Gran. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Contesta l'Hble. Conseller per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Jo he de dir que sí que ha tingut resposta per part del conseller. La conselleria no finançarà aquesta escoleseta, i a més així es recull, no perquè jo a més ho hagi dit en altres ocasions, no sé si fins i tot en aquest parlament, però a qualque banda ho dec haver dit i segur que és

així, perquè a més la revista *Es Migjorn Gran* del mateix ajuntament, després de lloar el gran esforç que faran l'ajuntament i el consell, diu que com ha quedat ben clar el conseller ja ha declarat que no donarà cap ajuda per a la finançació d'aquesta construcció.

És un tema opinable; no en aquest cas concret, em referesc a la política global de la conselleria. Nosaltres varem trobar que en el departament hi havia dues línies d'ajuda a les escoles, tot i que no és clarament una competència educativa, almenys al meu parer, i es va decidir que era més adient dedicar..., eliminar...; hi havia dues línies d'ajut: una a construcció d'escoles i una altra a innovació d'escoles, i es va considerar que no ens corresponia construir escoles i es va mantenir la línia d'innovació, de projecte d'innovació d'escoles.

Per tant, si vostè llegeix l'ordre de subvencions que està en vigor per a enguany veurà que explícitament es diu que els projectes que es valoraran seran els que són continuïtat d'altres duts a terme anteriorment, els que incloquin aspectes específics sobre l'atenció a la diversitat i els que atenguin les necessitats educatives especials com a tres eixos fonamentals d'atorgar unes línies de subvenció que són les que figuren en aquesta ordre. I s'abandona la línia de finançar la construcció perquè consideràvem que no ens correspon a nosaltres, com a conselleria d'Educació, construir escoles, finançar la construcció d'escoles, i també perquè al final aquesta era una quantitat que realment, als nous centres que es pretenien construir, no els servia pràcticament de res, és a dir, el repartiment que es dava de la quantitat que existia en aquesta línia per descomptat no era un terç del que costarà aquesta escoleseta, òbviament. És a dir, que fins i tot en el cas que fos possible haver ajudat aquest projecte de 320.000 euros, jo li asseguro que en cap cas la subvenció no hagués arribat a 105 o a 107.000 euros, que hagués un terç del que es pretenia que aportàssim.

Per tant varem pensar, encertadament o equivocadament, que ens havíem de concentrar en aquesta línia que jo he explicat i abandonar la línia de construcció de noves escoles, tot sabem que és una qüestió naturalment opinable però, bé, també assumim la responsabilitat d'aquesta decisió.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Diputat per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President. Evidentment que és una qüestió opinable, i aquí potser tal vegada ve la diferència de plantejaments polítics. El cert és que, anant a competències, difícilment trobaríem de qui són competències legals en una etapa que no és d'ensenyament obligatori, però més enllà de condicionaments legals el que sí és cert és que l'educació de 0 a 3 anys és una etapa importantíssima, com vostè deu saber, i que per tant contribuir no al finançament total d'aquestes

escoles, però sí amb una línia d'ajudes prou generosa, evidentment si es destina prou pressupost no arriba ni a un terç ni a cap altra part, però sí amb una línia d'ajudes prou generosa per ajudar els municipis a tirar endavant aquestes escoles tan necessàries. I molt més encara quan es tracta de municipis petits, que tenen escassos recursos econòmics i que, per tant, els costa més fer una inversió, encara que sigui d'un centenar de mils d'euros.

Per tant jo en tot cas vull lamentar que s'hagués suprimit aquesta línia d'ajudes per a construcció, en tot cas, i pensar que en el futur des del nostre punt de vista sí que hi hauria d'haver una línia de subvencions importants i especialment dirigida a aquests pobles petits com podrien ser pobles de menys de 1.000, de 5.000 o al voltant d'aquesta població.

Res més, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica té la paraula el conseller per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Sí, molt breument. Jo no he dit que no sigui una responsabilitat governamental cooperar en la construcció d'escoles. Jo he dit que no és una responsabilitat, creim, o almenys no és una responsabilitat exclusiva i directa de la Conselleria d'Educació. L'existència d'altres línies de subvencions a altres departaments d'aquest govern per a la construcció d'escoles és un fet, però naturalment això correspon a un altre departament del qual jo no som titular i, naturalment, ignor si aquest ajuntament s'ha adreçat a aquest departament per demanar ajudes. Hi ha línies d'ajudes i s'han construït i s'estan construint escoles amb fons del mateix govern de les Illes Balears, però no de la Conselleria d'Educació i Cultura, d'una altra conselleria.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

**4) Pregunta RGE núm. 1049/06, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista,, relativa a concertació de places de batxiller.**

Per formular la pregunta RGE núm. 1049/06, relativa a concertació de places de batxiller, té la paraula la Sra. Rosa Maria Alberdi per un temps màxim de 10 minuts.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller, també, per ser aquí en aquesta comissió i voler respondre les nostres preguntes.

Encara que vostè ha retardat -ja ens ho ha anunciat així- el projecte de concertar places de batxillerat el curs acadèmic 2007-2008, o sigui, no el proper sinó el de després, i per tant hi haurà temps sobrat de parlar-ne, però a nosaltres ens ha semblat

oportú deixar aquesta pregunta dirigida a saber els motius que podrien portar la conselleria a concertar places de batxillerat a centres privats, motius que al nostre entendre i a priori no es justifiquen i no ho fan per diversos motius.

En primer lloc perquè en aquests moments a la nostra comunitat autònoma no hi ha dèficit de places de batxillerat; el que hi ha és una constància aclaparadora, i no ho dic jo sinó que ho diu, per exemple, l'informe que conté l'Anuari d'Educació de les Illes Balears en la seva darrera edició, l'edició del 2005, en què es constata de forma palesa la pèrdua de places a instituts públics de secundària. I també hi ha constància -i vostè ho deu saber també molt bé- que hi ha instituts públics que mantenen cursos precisament per no tancar-los amb unes ràtios baixíssimes. En aquest moment les coses estan així.

Alhora que les places de batxillerat estan com li acabo de descriure, aquesta iniciativa ens preocupa especialment perquè, tal com vostè l'explica o com jo l'he sentit a la premsa i a les preguntes orals que ha contestat en aquest sentit, sembla que tendirà més a continuar aprofundint en les diferències entre els centres i no a eliminar-les, com hauria de ser. Perquè jo li pregunto, Sr. Conseller: fins ara hi ha problemes?, o sigui, el pares manifesten que no volen portar els seus fills als centres públics de batxillerat? Perquè si ho manifesten i n'expliquen els motius, aleshores és molt fàcil solucionar-ho: solucionem aquests motius pels quals hi ha centres públics no desitjats i farem que no haguem de fer inversions en coses que..., ara mateix concertar coses que no ens interessin.

I si en realitat el que hi ha són problemes administratius, que la gent pensi que és un embull això d'haver de canviar els alumnes, de matrícules i tal, ajudem les famílies facilitant-los els tràmits. La primera vegada que aquesta diputada va intervenir en aquest parlament precisament vostès van aprovar una proposició no de llei que anava en aquest sentit, que li deien "de matrícula única", que tenia com a motiu facilitar aquests tràmits administratius fent com una espècie de ruta, de mapa, que guiés els nens des de la infantil fins que sortissin fins i tot l'ensenyament no obligatori.

Vostè té raó quan diu..., jo li he dit que fins ara les coses estan així. Si els problemes, hi són, i els pares els diuen, ajudem-los a solucionar-los, augmentem la qualitat d'aquests centres i llavors no tindran per què concertar-ne. Si allò que tenen són problemes administratius, ajudem-los també perquè tenim un instrument, una eina de la qual ens vam dotar. Però vostè té raó quan diu que en els darrers anys hem tengut un fortíssim augment de població a l'educació infantil i primària, sobretot a causa dels nens nouvinguts, de famílies nouvingudes, i per tant sembla que també tindrem un augment de demanda de places de batxillerat, però ara mateix no sabem ni quan ni on es produirà aquest augment de la demanda; a mi em sembla que no ho sabem, encara. I també, Sr. Conseller, per què creu que davant d'aquesta quasi segura demanda -jo estic segura que es produirà- la solució és ampliar les places als centres concertats? És que aquests nens i nines nouvinguts, de famílies nouvingudes, que llavors ja no ho seran, hi podran anar, a aquests centres, augmentant així la seva lliure elecció, la seva capacitat de lliure elecció de centre? O, pel contrari, em pregunt jo, és que des de la conselleria es vol que es mantingui

aquesta situació actual en què els centres públics continuen essent els que suporten la immensa majoria de la població que pot presentar necessitats educatives especials?, que segurament llavors ja no les tindran perquè ja haurem aconseguit incloure'ls als programes i no hi seran.

Escolti, conseller, quan preparava aquesta pregunta pensava en les conseqüències d'aquesta concertació de places de batxillerat a centres privats i se m'ha acudit una reflexió que jo li voldria fer arribar; li ho dic com a reflexió perquè com que això serà dintre d'un temps...: a mi em sembla que seria molt dolent que amb aquest projecte de concertació de places de batxillerat a centres privats un bon grapat de nins i nines es veiés privat precisament de gaudir d'aquesta experiència de multiculturalitat que en aquest moment tenim a les places, a les aules dels centres que fan ensenyament públic. Jo confio que no, jo confio que res no ens privi de compartir aquesta riquesa que vol dir això, que és poder relacionar-se amb persones de diferents cultures i de diferents procedències.

Totes aquestes preocupacions, Sr. Conseller, són les que em porten a demanar-li que ens expliqui quins són els motius pels quals considera que és bo concertar places de batxillerat a centres privats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de..., per contestar, millor dit, té la paraula el conseller per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Moltes gràcies, Sr. President. Sí, és vera que darrera aquest tipus de debats hi ha també un debat amb molta força ideològica, com deia el Sr. Bosch també a una de les preguntes anteriors. Evidentment hi ha diversos models educatius, però a mi em dóna molta seguretat pensar que aquest és un debat que se substanciarà l'any que ve en seu electoral. Per tan seran els electors, també, que donant o no la benedicció a un programa o a un altre decidiran el que és millor per al conjunt dels ciutadans. Per tant jo estic absolutament tranquil que això actuarà com una garantia extraordinària.

Nosaltres naturalment l'any que ve plantejarem durant el curs la possibilitat de la concertació del batxillerat, però com és natural i vostè ho sap molt bé els concerts es ratifiquen amb posterioritat al que serà el període electoral; per tant qualsevol govern que estigui en contra d'aquesta concertació tindrà molt fàcil explicar durant la campanya electoral que si guanya les eleccions no signarà aquests concerts perquè s'oposa a la concertació del batxillerat. Per tant jo crec que, situat així el debat, no hem de patir no vostè ni jo. Serà el que la majoria digui, que és allò oportú i allò just, i naturalment darrere tot això conviuen dues maneres de veure el món i, bé, de la mateixa manera que aquesta comunitat -ja li ho vaig explicar l'altre dia- fou pionera en la concertació de 3 a 6 anys, va ser pionera en la concertació de 3 a 6 anys, avui universalitzada, idè també té la pretensió de ser pionera en la concertació del batxillerat.

Per què?, perquè la pregunta al final és "per què considera vostè que és bo que es concerti el batxillerat?"; perquè és coherent amb l'elecció, amb la lliure elecció d'un model educatiu que està consagrat en el que afecta a l'ensenyança obligatòria, està consagrat per la Constitució, per les lleis, per moltíssimes sentències del Tribunal Constitucional. Naturalment, quan parlem d'educació postobligatòria entram dins un altre escenari, però és que nosaltres pensam que dins un context de necessitat que els alumnes facin el batxillerat, de necessitat estructural d'aquestes illes que els alumnes facin el batxillerat i fins i tot vagin a la universitat, si és possible, si volen, la concertació significa ampliar les possibilitats no de gratuïtat, que efectivament ja les tenen, sinó de seguir un mateix model educatiu que han anat triant des que començaren la seva formació.

Aquest és el plantejament, és a dir, és un plantejament de caràcter polític, jo no vull negar que aquesta és una opinió política i no m'importa dir-ho, però no és, m'agradaria que vostè ho pogués entendre, encara que de vegades amb la forma com expliquen les coses pens que no accepten això, nosaltres no tenim cap interès, jo no tenc cap interès que a les escoles que vostè denomina privades, reiteradament i tal, però que en puritat no són privades, privades són aquelles en què s'ha de pagar una matrícula per assistir-hi, són escoles concertades, concertades i finançades amb recursos públics, aquesta és l'escola concertada, en molts casos confessional, en altres no confessional, pens en tot el cooperativisme concertat no confessional a les Illes Balears que és igual de concertat que qualsevol centre d'un orde religiós. Bé, idè, de vegades tenc la sensació i la impressió que vostès pensen que darrera tot això hi ha un negoci extraordinari d'aquests centres concertats, que obtenen uns beneficis extraordinaris per poder tenir més alumnes i per poder més ensenyament i jo, la meua opinió i fins on jo sé és que això no és així; i que els marges dels concerts són absolutament ajustadíssims, i això no només aquí, també a Catalunya es parla moltes vegades dels limitadíssims marges dels concerts, és a dir que al final no crec que siguin empreses que deixin uns beneficis industrials que poguéssim dir tant grans, una vegada pagat tot, una vegada pagats els costos de manteniment, pagats els ensenyants, totes les despeses de funcionament, dubt que tinguin tants beneficis com que es puguin presentar com a entitats privades que tenen un ànim de lucre i un ànim de benefici directe.

Però clar, aquí naturalment hi ha dues maneres de veure el fet educatiu, de veure el món educatiu, totes dues respectables, però, a part que jo vaticino que, efectivament, aquestes places, i vostè també ho reconeixia implícitament a la pregunta, ni tan sols seran suficients en el moment que tota la gent de primària arribi al batxillerat, si és que van passant al batxillerat, totes aquestes raons són les que ens duen a nosaltres a creure que seria bo, seria positiu, seria lògic i coherent amb la nostra manera de veure el fet educatiu, la concertació, una vegada passàs per, com dir-ho, passàs per les eleccions, per dir-ho d'una manera simple, no? I sigui el cos electoral, siguin els ciutadans, com tantes altres coses que han de passar també per les eleccions, naturalment, però també aquesta, siguin els ciutadans que ens diguin que estam plantejant una cosa que és absurda o estam plantejant qualque cosa que és coherent.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica, té la paraula la Sra. Diputada, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Seré brevíssima, Sr. Conseller, perquè, efectivament, vostè ha encetat un debat llarguíssim que no és el lloc de tenir-lo. Només li vull fer un parell de consideracions.

Estic completament d'acord amb vostè que del què es tracta és d'explicar quins són els motius de la concertació i que ara tindrem una oportunitat, i aquesta diputada li assegura que posarà tot el seu interès i tota la seva passió i el seu èmfasi a explicar a tothom quin són els vertaders motius d'una concertació de places de batxillerat, per exemple, al nostre entendre.

De cap manera estic d'acord, i vostè menys que ningú hauria de dir que aquests centres que jo anomeno privats-concertats no ho digui bé. Són centres privats-concertats, perquè privats són els seus propietaris, privats són els objectius pels quals es construeixen, encara que siguin molt lloables, i privats són els beneficis, si és que n'obtenen, de les inversions que s'hi facin i de les concertacions que s'hi facin.

Jo estic d'acord amb vostè, no crec que les persones que es posen a construir centres educatius hi vulguin fer diners, no, estic d'acord completament amb vostè; però una altra cosa és que no n'obtinguin beneficis ideològics, i jo amb el que no estic d'acord és que amb diners públics es financin beneficis ideològics que no han estat ni votats ni aprovats ni proposats a la gent que després els hem de pagar, aquesta és la diferència fonamental.

No tenc res més a dir, això és el que volia dir.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula, en torn de contrarèplica, el conseller, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA  
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Sí. La salvació de les ànimes és un tema que ens duria molt enfora, l'ajornarem per a un altre dia.

*(Rialles i remor de veus a la sala)*

El tema dels beneficis ideològics me commou, sobretot perquè com que me quedat amb les ganes de contestar la primera pregunta que hi havia avui, que era la que més ganes tenia de contestar, justament, però la preguntant ha estat malalta i dissortadament no ha pogut venir a fer-la, i jo m'he hagut de quedar amb les ganes de contestar-la, hagués pogut fer un llarg episodi d'aquesta qüestió i de les qüestions ideològiques i de les qüestions d'inculturació a l'escola pública, a l'escola concertada o privada-concertada, a mi va me va bé que li digui privada-concertada, és que vostè li diu privada, no li diu privada-concertada, però és igual, ens entenem molt bé i sabem molt bé de què parlem tots aquí. Jo insistesc, m'he quedat amb les ganes de contestar a la Sra. Costa la pregunta

sobre els instituts d'Eivissa i la suposada acció investigadora de la Inspecció Educativa i de tot el que ha passat i segueix passant a alguns centres, però naturalment hauré de guardar aquesta resposta per a una millor ocasió.

Però plantejar, com vostè fa, que s'obtenen beneficis ideològics, és a dir, atribuir en definitiva, perquè si no ho diu expressament ho diu implícitament, que el Partit Popular pretén augmentar la concertació perquè darrera tot això s'hi obtenen uns beneficis ideològics, a mi me pareix un poc arriscat. Però, insistesc, el tema de la salvació de les ànimes és un tema que hem d'ajornar, Sr. President, per a un altre dia, perquè ens durà a tots molt enfora, i amb la seguretat, a més, que com que serà un tema de debat electoral, entre molts d'altres, doncs els electors, que són els únics que tenen la potestat vertadera de la salvació de les ànimes en sentit civil, seran els que ens diran el que hem de fer, no?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

**5) Pregunta RGE núm. 1050/06, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a adequada utilització dels fons públics.**

Per formular la pregunta RGE núm. 1050/06, relativa a adequada utilització dels fons públics, té la paraula l'Hble. Sra. Rosa Maria Alberdi, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Sr. Conseller, ara passarem a aquest tema també, que ja l'hem tractat altres vegades, que ens tocarà tractar-lo moltes altres vegades, i aquesta vegada l'he enfocat una miqueta diferent perquè té a veure amb el control per assegurar l'adequada utilització dels fons públics.

Quan diem ja, anant una mica enrera, quan diem, em refereixo a concertar places de batxillerat, he de dir centres privats, perquè com que encara no estan concertats he de dir centres privats, perquè sinó diria concertats, però he de dir privats, que després es concertaran. Bé, i aquí també he de dir: inversió de fons públics a centres educatius privats, perquè privats són els seus propietaris.

Bé, com li he anat argumentant, el seu projecte d'invertir diners públic en l'ampliació de centres educatius privats-concertats, em preocupa molt per diversos motius. En primer lloc, perquè, ja li hem dit en diverses ocasions, no està clara la seva legitimitat. El Consell Escolar de les Illes Balears va demanar un informe jurídic que no va aconseguir i per tant segueixen estant al dia els dubtes respecte que aquest projecte de normativa s'ajusti a la normativa autonòmica nostra en matèria de subvencions i *ad hoc* al que estableix la LODE, la LOCE i la normativa de concerts.

En segon lloc, m'amoïna aquest projecte perquè no respon al seu argument de la necessitat d'augment de places a centres amb molta demanda. Ja li vaig dir, però li torn a dir, hi ha centres públics que també tenen molta demanda no atesa; per

què no invertim en aquests centres públics que tenen demanda no atesa?

I en tercer lloc, em preocupa molt el seu projecte perquè tampoc no és sòlid l'argument que aquestes inversions contribueixin a garantir el dret a la lliure elecció. Jo li venc repetint i tota l'estona torn al mateix perquè em sembla que tot porta al mateix, que el que garanteix realment la lliure elecció no és que hi hagi centres, és que no hi hagi centres no desitjats. A més, Sr. Conseller, com vostè bé sap, els centres concertats moltes vegades no poden ser triats per tothom, perquè el fet que, el que vostè em deia l'altre dia o el que vostè deia en el diari l'altre dia, surtin més econòmics per a la conselleria, està clar que qualcú ha de fer aquesta inversió i la majoria de les vegades aquesta inversió la fan les famílies que aporten nens a centres concertats en forma d'unes aportacions que se'n diuen voluntàries, però que, en realitat, no en són de voluntàries.

A mi m'agradaria que no neguéssim això perquè no es pot negar, perquè qualsevol que conegui el nostre sistema educatiu sap que en els centres concertats els pares paguen per uns serveis complementaris, però que ajuden al finançament general del centre. I per això resulta que els surten més barats a la conselleria, però el cost total és segurament exactament igual o molt poc diferent del de l'educació pública.

I me preocupa molt el seu projecte perquè hi pensí invertir uns diners que la conselleria no té i jo crec que si ens hem d'endeutar, com vostè deia l'altre dia també a un article al diari, a una entrevista al diari, llavors millor que ens endeuem per les coses que són de tothom, per les que ens corresponen a nosaltres.

A aquestes preocupacions se n'hi afegeix una altra de fonamental i que dóna lloc a la meua pregunta: té previst el Sr. Conseller algunes mesures de control respecte de la inversió de diners públics a centres privats-concertats, més enllà de les relacionades en assegurar-se que els diners s'inverteixen realment en la construcció, en fer obres?

Jo li explicaré d'una altra manera, perquè tal vegada és una mica especial aquesta pregunta, dit d'una altra manera: té pensada alguna mesura que permeti a la conselleria assegurar-se que la inversió que fa redunda en una millor consecució dels objectius de l'educació pública? O sigui, a través d'aquesta inversió nosaltres ens assegurarem que hi ha en aquests centres més atenció a la diversitat? Una major incidència en la planificació d'activitats complementàries o de reforç? Podrà la conselleria seleccionar el professorat, intervenir en la selecció de professorat? Podrà intervenir en els criteris de selecció del professorat o de l'equip directiu?

Li explicaré una experiència, perquè tota aquesta pregunta ha sorgit d'una experiència que conec força, que és -no trigaré gens, serà molt breu, però així se suposa que s'entendrà bé el que demano-, a Catalunya hi ha una xarxa molt important d'hospitals concertats d'utilització pública, es diu XHUP, Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública, aquests hospitals, la majoria d'ells, són privats; per exemple, l'hospital de Mollet era d'una mútua o tota la xarxa d'hospital de Sant Joan de Déu, que són d'un orde religiós, quan l'administració intervé, perquè s'han de remodelar, ha passat en aquests dos que li dic, a tots

els de Sant Joan de Déu i per exemple al de Mollet, que he dit que era d'una mútua privada, de cop i volta es va haver de fer una remodelació molt seriosa, precisament per poder concertar més places també, per a atenció de malalts; però, clar, què va fer l'administració? Alhora que feia aquesta inversió, el que feia és constituir-se en una fundació, en una eina en la qual, per descomptat, la propietat privada és fora d'aquesta fundació, la propietat dels edificis, etcètera, però a la vegada que invertia aquests diners el que exigia és un cert control respecte de la utilització d'aquests diners, en la gestió d'aquests diners, en l'avaluació, en la planificació, etcètera. Per aquí va la meua pregunta.

En cas que sigui legal fer aquestes inversions, Sr. Conseller, vostè té pensades algunes mesures de control d'aquests diners que ajudin a aconseguir els objectius de l'escola pública?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per contestar, té la paraula el conseller, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Sí, gràcies, President. Bé, la pregunta està plena de matisos i de voltes, la pròpia preguntant ha definit la pregunta com a una pregunta complicada i mala d'entendre, ho és, però en qualsevol cas jo intentaré respondre totes o algunes coses que ha dit que són el pressupost per fer la pregunta, i que jo amb alguns d'aquests no estic d'acord i m'agradaria subratllar-ho perquè, llavors passaré a parlar de la pregunta o de la literalitat de la pregunta que al final ha fet.

En primer lloc, voldria citar una qüestió de legitimitat del Decret d'ampliació de construccions a centres concertats. La legitimitat, la legalitat, millor dit, encara que vostè li ha dit legitimitat, però m'imagín que es referia, pel que llavors ha dit, he suposat que es referia a la legalitat; la legalitat d'aquesta qüestió ve sotmesa per dos controls: un primer, del propi Consell Escolar, un control de legalitat extrema, que és el Consell Consultiu, que és un òrgan de control jurídic de determinats actes administratius, no de tots, d'alguns actes importants com és aquest; aquest tipus de normes, per què no es pot firmar i publicar-se directament, com pot ser una ordre del conseller que diu doncs que es nomena tal persona per ocupar tal responsabilitat, perquè són actes que estan sotmesos a un control de legalitat superior, perquè tenen més dificultats, més riscos, etcètera. Per tant, aquest decret o aquesta ordre, millor dit, perquè és una ordre, està sotmesa al control de legalitat que fa el Consell Consultiu, que encara no s'ha pronunciat. Per tant, en el moment que es pronuncii, doncs tindrà o no un reforç de legalitat aquesta ordre.

Segon, un control posterior de legalitat, que és una obvietat dir-ho, però que com que ja hi ha gent que ha anunciat que interposarà un recurs, doncs naturalment hi ha un ordre jurisdiccional de control d'aquest acte administratiu, que és el control judicial que determinarà a un moment determinat si aquesta ordre és legal o és il·legal, fins i tot amb mecanismes preventius de dictar la suspensió de l'aplicació d'una ordre per evitar el perjudici que podria arribar a crear. Bé, són subtileses



però que s'han de tenir en compte a l'hora de parlar de la legalitat d'aquesta qüestió.

Segon tema que vull comentar, inversió en centres públics, inversió en centres concertats. Jo vull explicar que aquest govern, ho he dit moltes vegades i no entraré ara en detalls perquè ja els ho he explicat massa vegades, fa una inversió en obra pública, en centres públics d'una gran magnitud i d'un gran esforç, que posa de relleu la preocupació i l'interès del Govern de les Illes Balears per la construcció de centres públics, que donin resposta a les necessitats del món educatiu. Per tant, no els tornaré explicar números concrets que expliquen de quina manera s'afavoreix, com ha de ser així per altra banda, molt manifestament la xarxa pública de la qual som propietaris i que sosté o ocupa un 63% dels alumnes i que en aquest moment el que es pretén és donar un ajut, una cooperació a la xarxa concertada per unes quantitats molt determinades i amb uns mecanismes de control molt explícits, per a un objectiu molt concret.

Treu un tercer tema vostè, vinculat a la lliure elecció, que qualque dia doncs haurem també de considerar. Nosaltres pensam que la lliure elecció és un objectiu prioritari per a nosaltres, perquè creim que aquest és un dret que tenen els pares respecte de l'educació dels seus fills. Jo comprenc que vostès, i a més ho diuen moltes vegades, no és una qüestió de la qual s'amaguin, ho diuen, i ho diu de qualque manera la LOE també, i aquest és un tema que quan s'aprovi definitivament la LOE n'haurem de parlar aquí, vostès són molt partidaris de la planificació i de la predestinació, en termes terrenals s'entén, predestinació de a quin centre ha d'anar un alumne, de a quin percentatge els saharisans han d'anar a l'escola d'una barriada i els xinesos a l'escola d'una altra barriada, vostès són amics de la planificació, ho han estat sempre, no se'n amaguen i nosaltres pensam que això és un mal sistema, preferim la lliure elecció.

Vostè posa una objecció que qualque dia també haurem de tocar, vostè diu que les aportacions voluntàries als centres són una forma en coberta de la concertada, per seleccionar, no ho ha dit així, però bé, jo ho interpreto així, per impedir que determinades persones puguin accedir a aquest tipus de formació, o dificultar, bé, accept el plantejament. Bé, aquí potser ens hagi faltat sinceritat i ens hagin faltat solucions, home, si hi ha recursos, vostès sap que aquí el nostre problema al final són els recursos, a mi, que estic seguint molt de prop el pacte per l'educació que s'ha signat a Catalunya i l'estic llegint amb molt d'interès, me crida molt l'atenció com s'ha resolt aquest tema, el que passa és que parteix d'una realitat distinta, allà estaven taxats i autoritzat i determinats per la pròpia Generalitat de Catalunya els pagaments a l'escola concertada. Ara ja no existeixen amb el pacte per l'educació, els assumeix l'administració. No ho sé, per ventura és un tema que a qualque moment, quan tinguem recursos suficients, podem posar damunt la taula, però és un tema també que hem d'analitzar ben a fons.

I tot això ens du, bé i això la du a vostè a una conclusió, que jo no compartesc, que diu que, clar, com que hi ha les aportacions voluntàries dels pares que paguen en alguns casos molt petites, per no dir ridícules quantitats, i en cap cas amb caràcter inexcusablement obligatori, vostè sap que això està

radicalment prohibit, certament, això la du a vostè a la conclusió de què per això és més barata l'educació concertada. Jo, no és avui el moment ni l'ocasió per discutir-ho, però m'agradaria que un dia ens asseguéssim i féssim números, perquè efectivament la xarxa concertada té un cost real i efectiu molt menor que la xarxa pública, per molts motius que avui no és el dia d'analitzar, molt menor, pràcticament d'un 50%. I no és atribuïble només a aquesta consideració, ho és a moltes altres.

La pregunta, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Rado, li pregaria un poquet de silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA  
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Sí, gràcies, Sr. President. La pregunta és si és una pregunta, bé, no vull dir pregunta trampa, però vull dir que la pregunta al final parteix d'uns pressuposts que jo no compartesc; és a dir perquè aquesta ordre és per ajudar a l'ampliació de construcció d'aules. Per què? Amb un únic objectiu, per a aquells centres concertats que tenen demanda no atesa, és a dir que hi hagi llista d'espera, per entendre-nos, la puguin atendre. Per tant, naturalment, això no té res a veure ni amb el professorat que contracten ni amb la qualitat, la qualitat es comprova, com vostè sap, a través de la Inspecció Educativa, es comprovarà. Aquí l'únic que s'ha de comprovar, com és obvi i és redundant dir-ho, és el bon fi dels recursos que s'alliberin i que naturalment, precisament aquests recursos serveixin per a això i no per a una altra cosa, això sí, això sí que efectivament s'ha de controlar, mitjançant certificacions. El propi decret explica tota una sèrie de mecanismes de control que fan que la finalitat hagi de ser la que ha de ser.

Però res més que això, tota la resta són controls absolutament estructurals que formen part de la Inspecció Educativa o que formen part del propi disseny del que ha de ser el sistema educatiu.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica, té la paraula la Sra. Diputada, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Sr. Conseller, li tornaré fer aquesta pregunta, potser d'una altra manera diferent la forma, que se m'ocorria aquest matí, o sigui que hi tornarem sobre aquesta pregunta del control dels centres públics.

Bé, volia fer-li uns quants comentaris del que vostè m'ha comentat. Diu, hauran de reconèixer que invertim molt més, com és la nostra obligació, en els centres públics que en els concertats; i tant, i tant que ho reconeixem, només faltaria, i tant que sí; el que li estam dient, Sr. Conseller, és que a nosaltres ens agradaria que aquesta cura que posem també en els concertats, que de totes maneres sempre els defensaré mentre els necessitem, ens agradaria que també la posés en els

centres públics, en el sentit de, vostè sap, Sr. Conseller, que hi ha centres públics que estan en unes condicions que vostè mai no concertaria. És que me crida molt l'atenció això, o sigui, nosaltres tenim centres que quan els vas a visitar dius: si això ho hagués de concertar no ho concertaria. Aquesta és una de les claus de la meua pregunta.

Ha parlat de la lliure elecció i diu: bé, com que vostès són molt planificats volen tenir clar on van les persones i tal. Al revés, nosaltres entenem que el concepte de lliure elecció és molt més ampli del que vostè treballa, perquè nosaltres entenem que la lliure elecció ha de ser que tots els centres puguin ser desitjats, això és, Sr. Conseller, al revés del seu plantejament.

I quant que la concertada és més econòmica que la pública, jo li vull dir que efectivament quan vulgui ens posem a fer números, però sempre els haurem de fer amb tota una sèrie de matisos i valoracions en relació amb la pública, perquè és que la pública té responsabilitats que mai no tindrà la concertada; té l'obligació de prestar aquest servei de l'educació amb les condicions que sigui en els llocs que sigui, i això mai no ho farà la concertada, per això sempre serà més barata la concertada. Perquè només faltaria que nosaltres no haguéssim d'assumir aquesta responsabilitat com a un servei públic que som.

La meua pregunta tenia totes aquestes consideracions, és cert que m'he equivocat amb el terme legitimitat i volia dir legalitat, vostè té raó; són certs tots aquests mecanismes d'assegurar la legalitat d'aquesta ordre que vostè ha dit, però jo li dic que el Consell Escolar no ha aconseguit aquest informe jurídic que volia a l'hora d'emetre el seu propi informe el Consell Escolar, no ha aconseguit aquest informe jurídic. Tota la resta que vostè m'ha dit són certs i estic segura que els passarà, o no els passarà, però que hi seran. Parlava de l'informe jurídic que va demanar el Consell Escolar precisament davant els dubtes que li faria el propi projecte de llei.

I la meua pregunta continua sent la mateixa, a part d'assegurar-nos que els diners se n'aniran a inversions d'obra, nosaltres volem tenir més control sobre aquests diners? Volem que aquestes inversions, com han fet altres, jo he posat aquest exemple de l'autonomia catalana, però estic segura que n'hi molt més d'altres, volem que aquests diners que invertim públics a més serveixin, a part de per augmentar el número de places en els centres concertats, serveixin per aconseguir més àmpliament els objectius de l'educació pública de la nostra comunitat, que és el que fan altres comunitats autònomes?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de contrarèplica, té la paraula el Sr. Conseller, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Vostè ha dit una frase al principi de la seva intervenció que, efectivament, segurament marca la diferència entre el plantejament que vostès fan i el que puguem fer nosaltres, perquè és ver que hi ha diferències ideològiques

i de concepció de com ha de ser la societat i com s'ha d'organitzar i això és una cosa completament normal, vostè diu: sempre defensarem els concertats mentre els necessitem, diu. Jo diria que sempre defensarem els concertats mentre la gent els necessiti. No, no és el mateix, vostè sap perfectament la subtilitat de la diferència, perquè la ideologia que vostès sostenen entén que els concertats són un complement de la insuficiència de la xarxa pública, aquest és el seu plantejament i això ho han manifestat vostès moltes vegades. Nosaltres pensam que és una oferta educativa, basada en la llibertat d'elecció, són dues coses distintes i dues maneres de veure la mateixa realitat. Jo respect molt la seva opinió, però no la compartesc.

Tenim centres públics que no concertaríem. Doncs no sé si qualche centre públic que no concertaríem, el que sí és que per ventura hi ha qualche centre concertat que està molt enfora de tenir els avantatges i les capacitats i les infraestructures i els recursos que tenen els centres públics, també li diria això. Per tant, en fi, no ho sé.

Tenim una realitat plural i aquesta realitat plural és un reflex d'una societat rica, variada, complexa i això és en si mateix un fet d'un extraordinari valor. Jo crec que el fet que hi hagi un 60% d'alumnes a la xarxa pública i un 40 a la xarxa concertada, i dins aquest 40 de la xarxa concertada hi ha des del laïcisme més militant, si me permet dir-ho, fins a les conviccions morals i religioses doncs més conservadores, si també me permet dir-ho, dins aquesta gamma el que hi ha al final és la possibilitat de triar. Jo crec que estam molt millor que una societat, hi ha comunitats que estan així, on no hi ha oferta concertada, per exemple, jo crec que estam millor així. Hi ha, vostè sap perfectament, comunitats on no hi ha oferta concertada per motius socials, històrics, pel motiu que sigui, és igual, no hi ha oferta concertada; jo crec que és millor una societat plural on la gent pot elegir, on la gent pot triar, a l'empara, clar, però perquè puguis triar hi ha d'haver oferta, és a dir, si vostè és a Càceres i vol triar, doncs no pot triar, perquè només hi ha una cosa, no pot triar, aquí pot triar. Llavors vostè me dirà, bé, pot triar si pagues una quota de no sé què; estaria per veure i s'hauria de veure centre per centre, però pot triar, el problema és que hi ha llocs on no pot triar, la qual cosa no vol dir que l'educació que es doni sigui dolenta, no estic dient això, no estic parlant de qualitat en aquests moments, estic parlant de llibertat, que és una qüestió distinta, estic parlant de llibertat d'elecció, no de qualitat.

Per tant, aquest és un debat complex, jo vull acabar fent una referència que nosaltres aspiram que aquesta, no és un projecte de llei, és una ordre, me permeti una petita correcció, és una ordre, per tant no, en fi, té un revestiment de legalitat, que ha de passar per una sèrie de sedassos i que jo confii, no és que tengui cap seguretat radical que així sigui, però confii que sigui aprovat o sigui revisat a favor, i en el futur es pugui aplicar, perquè crec que amb això no feim res realment negatiu i naturalment tot això ha d'estar sotmès a un control no només financer i de certificacions d'obres, sinó també de qualitat a través del cos d'inspecció, que així ho fa i com és la seva obligació, per garantir que l'educació que es dona en els centres concertats tengui els requisits, compleixi les normatives i doni les qualitats necessàries.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui, agrair la presència de l'Hble. Conseller. I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Bones tardes.

---

---



# **DIARI DE SESSIONS**

**DEL**

# **PARLAMENT**

**DE LES**

# **ILLES BALEARS**